

Joan Llombart demana quatre anys més de confiança als ciutadans de Puigcerdà per abordar la manca d'aparcaments i demanar la millora de les comunicacions

JOAN LLOMBART

Cap de llista de CiU a Puigcerdà

«Nosaltres sempre hem tingut relació amb els veïns»

Joan Llombart, 43 anys, és alcalde de Puigcerdà des de fa vuit anys. És casat i té dos fills. Regenta una botiga de mobles.

—La cosa més important per fer. —**Solucionar la manca d'aparcaments. Ja disposem d'uns cinc projectes que es poden materialitzar. Un cop haguem fet els aparcaments, enjardinarem les dues o tres places que ens queden i consolidarem el nucli comercial de Puigcerdà.**

—Coses que s'han fet. —**Infraestructures, com l'asfaltatge de carrers i camins, les instal·lacions noves d'aigua, o l'enllumenat públic. En vuit anys hem asfaltat més de vint-i-cinc carrers. Això dona una idea del nombre de carrers que calia asfaltar.**

—Passejant pel poble he sentit: «la culpa d'això, la té l'Ajuntament». Es referien a la concessió de l'aigua.

—**Durant molts anys Puigcerdà ha tingut molts problemes d'aigua. Des del principi vam intentar portar-ne la gestió, però no teníem prou mitjans per fer-ho. Amb la concessió d'aigües hem aconseguit uns compromisos per part d'una empresa i uns serveis. Des de fa quatre anys Puigcerdà té aigua. Jo penso que amb la companyia d'aigües s'ha guanyat molt, però això no vol dir que la companyia d'aigües tingui una butlla. Ha d'haver-hi un control, i ja hi és.**

—En què consisteix la feina d'alcalde?

—**Fa vuit anys vam fer una llista, un programa, i vam començar a treballar. Mentre a la gent li tapes forats, no passa res. Mentre fas grans inversions, la gent també està contenta. En el moment en què l'A-**

juntament ha d'actuar sobre unes contribucions especials o sobre unes denúncies per aldarulls, llavors es creen els problemes. I és en aquestes ocasions que s'acostuma a acusar-nos de no tenir relació amb els veïns. Nosaltres sempre, sempre, sempre hem tingut relació amb els veïns, en tots els problemes i en tots els casos. En un 90 % de casos hem solucionat els problemes amb els veïns i hem arribat a un acord.

—Realment l'oposició l'acusa de no dialogar amb els ciutadans.

—**El diàleg de l'Ajuntament amb el veï hi és.**

—Quants viatges ha fet a Barcelona?

—**Entre Barcelona i Girona faig un viatge setmanal.**

—Què ha fet en cultura?

—**S'ha creat un centre cultural amb un arxiu, una biblioteca i una sala d'exposicions. Estem a punt de començar unes escoles noves, que han representat vuit anys de negociació amb l'administració.**

—I en serveis?

—**Aquí tenim la revisió ITV de cotxes. Tenim una escola d'adults, un servei social. Per a mi, els serveis són imprescindibles per viure en un municipi com el nostre. Amb els serveis aconseguim que la gent es quedi a viure aquí. En això hem guanyat molt.**

—De què ha de viure la gent de Puigcerdà en el futur?

—**S'apunta el turisme. Des de fa quatre anys, a més, estem impulsant el sector industrial no contaminant. Si aconseguíssim que la comunicació del túnel del Cadí amb el Pimorent passés per Puigcerdà, i que l'estat millorés d'una vegada la línia de tren Barcelona-Puigcerdà-França, podríem**

crear un petit centre de mercaderies, del qual podrien viure una quarantena de famílies. Amb això, una ajuda per a la pagesia, i tots els serveis, podríem equilibrar el municipi.

—Quin error no tornaria a repetir?

—**Miraria de ser més insistent, penso que hi ha hagut coses que han tardat massa.**

«Tenim el dret de sortir sense pagar peatge»

—Què li ha donat més disgustos aquests últims mesos?

—**Les bigues del carrer Major, que no han agradat a la gent, no han encaixat.**

—I els veïns han protestat.

—**Sí. Nosaltres vam passar el projecte per plens, per exposició pública. Vam comunicar a cada veï el que es faria. Però en aquest món el més fàcil és opinar quan les màquines estan treballant, i és quan és més difícil de parar. Nosaltres hem forçat i hem continuat les obres, i això és el que ens ha portat més maldecaps.**

—En resum.

—**S'han demostrat dues coses: que les bigues no agraden i que la zona de vianants és un èxit. Ara hi ha hagut una reunió amb els veïns i s'han fet unes propostes de millora.**

—Què donaria en canvi del peatge gratuït del túnel del Cadí per als ceretans?

—**El que ens ha dut més desenvolupament han estat les vies de comunicació. Tenim una bona comunicació amb la Seu i amb Barcelona. I amb França la tindrem amb el Pimorent. Ens queda pendent la part de Girona i la collada de**

Toses. L'administració, o hauria de fer el túnel de Toses i solucionar el problema de sortides de la Cerdanya cap a Barcelona i cap a Girona a través d'una bona carretera, o s'hauria de fer càrrec de la gratuïtat d'aquest peatge del túnel com s'ha fet en moltes autopistes de tot l'estat espanyol. És un dret que tenim nosaltres de sortir de la nostra comarca sense pagar, i els governants tenen l'obligació de donar-nos una via de sortida.

—El millor patrimoni de Puigcerdà?

—**La gent que té.**

—Com és la gent de Puigcerdà?

—**Com molta gent. Normal, treballadora, exigent moltes vegades, i solidària quan se li demana col·laboració.**

—Una satisfacció.

—**He tingut moltes satisfaccions quan hi ha hagut gent que ha arreglat la seva façana amb ganes i ha donat un impacte positiu al municipi.**

—Li molesta no ser president del Consell Comarcal de la Cerdanya?

—**No. Si hi ha una bona entesa no passa res. Si no hi ha una bona**

entesa —i aquí no hi ha estat— llavors no van bé ni la capital ni la comarca. Jo no vaig reivindicar mai ser president. Penso que el temps demostrarà si les coses s'han fet bé o malament. L'únic que no trobo just és que cada municipi tingui el mateix vot de representació.

—I les tensions?

—**Han vingut quan s'han donat els traspassos. Jo considero que molts traspassos no s'han donat de la Diputació o de la Generalitat, sinó que s'han donat dels que ja tenien alguns Ajuntaments. Caldrà veure què passa en el proper Consell Comarcal.**

—Quines afeccions té?

—**M'agrada el karate, el footing, la gimnàsia.**

—Un poble model.

—**Olot s'ha desenvolupat molt bé.**

—Una consigna.

—**Des del principi vaig intentar pensar com pensa la meua gent. Jo sóc d'aquí, m'he d'integrar i pensar com ells per no quedar enrera.**

—Quin acte cultural li agrada?

—**El concert de l'escola de música amb tots els alumnes.**

—Qui li escriu els seus discursos?

—**Jo, i ja es nota.**